

N naš čas

14. december 1973 • Leto IX. št. 36 (206) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

TE ŠOŠTANJ ZNOVA PRIKLJUČENA NA OMREŽJE

PET DNI PRED ROKOM SO BILA KONČANA OBSEŽNEJŠA REKONSTRUKCIJSKA DELA V TERMOELEKTRARNI ŠOŠTANJ 3 • ZADNJE DNI JE DELALO V ŠOŠTANJU NAD 500 DELAVCEV IN STROKOVNJAKOV • VSI SO SI RESNIČNO ZASLUŽILI PRIZNANJE

Čeprav so predstavniki Termoelektrarne Šoštanj vseskozi zatrjevali, da potekajo večja rekonstrukcijska dela pri odpravi konstrukcijske pomanjkljivosti na 275 MW agregatu Termoelektrarne Šoštanj s programom in da je mogoče pričakovati začetek ponovnega obratovanja Termoelektrarne Šoštanj 3 v nedeljo 16. decembra, kot je bilo določeno s programom, smo vendarle pričakovali, da bodo dela opravljena pred rokom. Tako se je tudi zgodilo.

V torek, 11. decembra, so po uspešno opravljenem toplen tlačnem preizkusu kotla, ki mu je sledil še en hladni tlačni preizkus, ob 11.45 znova zakurili kotel Termoelektrarne Šoštanj 3. Napočile so ure pričakovanja. Oči vseh, ki so bili tega dne v Šoštanju, so bile uprte in instrumente v komandnem prostoru Termoelektrarne Šoštanj 3. Takrat, ko so znova začeli kuriti kotel, so prišli med delavce tudi predsednik odbora prisilne uprave Tone Bole, predsednik velenjske občine Nestl Zgank ter politični sekretar komiteja OK ZK Franjo Korun.

Rekonstrukcijska dela so prestala prve preizkušnje in tako so po uspehi sinhronizaciji Termoelektrarno Šoštanj 3 v torek, 11. decembra, ob 17.35 znova priključili na omrežje. Na voljo bo spet po 6 milijonov kWh električne energije več.

Ko so v soboto, 24. novembra, začeli v Šoštanju z obsežnimi rekonstrukcijskimi deli, so delavci in strokovnjaki zatrjili, da bodo storili vse, kar je v njihovi moči, da skrajšajo čas del in tako pomagajo ublažiti posledice omejitev dobave električne energije. Rezultat prizadevanj je zdaj že znan: obsežna rekonstrukcijska dela v Termoelektrarni Šoštanj 3 so bila

opravljena 5 dni pred rokom, predvsem zaradi izredne prizadevnosti in delovne pripravljenosti vseh zaposlenih, ki so sodelovali pri delu, kljub temu, da jim je skorajda vse dni nagajalo vreme. Zadnje dni je bilo na delu v Termoelektrarni Šoštanj 3 nad 500 delavcev-monsterjev mariborske Hidromontaže, beograjske TOZD Minle, ljubljanskega Izolita, domače Termoelektrarne (teh je bilo nad 250) in zahodnonemške tvrdke Babcock, ki je dobavila kotel in tudi naročila vsa ta obsežna dela.

Rekonstrukcijska dela na 275 MW agregatu v Šoštanju so bila resnično obsežna, saj so morali zraven konstrukcijske pomanjkljivosti na kotlu na koti 44, to je na delu, kjer se kotel zoži in kjer je prihajalo ob zaustavitvah zaradi preobremenjenosti do poškodb cevi, opraviti še vrsto drugih del. Med deli so vgradili v Termoelektrarno Šo-

štanj 3 nad 60 ton razne opreme, delavci Izolita pa so za zaščito porabili dva velika vagona volne itd.

Pet dni pred rokom je torej začela obratovati Termoelektrarna Šoštanj 3. Zda, ko imamo velike težave zaradi pomanjkanja energetskih virov, je vnovičen začetek obratovanja 275 MW agregata Termoelektrarne Šoštanj 3 še posebej pomemben, saj bo omogočil normalizacijo proizvodnje in življenja nasploh. Pomembno ob tem je, da se je pri teh delih znova manifestiralo tudi bratstvo in enotnost naših delavcev, saj so monterjem Hidromontaže takoj priskočili na pomoč najboljši delavci beograjskega Minela, ki jim tudi gre zasluga za to, da je bila rekonstrukcija predčasno končana. Prav vsi, ki so delali v Šoštanju, so si s predčasno opravljenimi in uspešno končanimi deli resnično zaslužili priznanje!

v torek zbor banke

Na 3. rednem zboru upraviteljcev velenjske podružnice Ljubljanske banke, ki bo v torek v prostorih podružnice, bodo najprej poslušali poročilo predsednika izvršilnega odbora Iva Jamnikarja o delu odbora, zatem pa bodo obravnavali predlog dogovora o poslovnih politiki Ljubljanske banke za naslednji dve leti ter predlog ukrepov za uresničitev poslovne politike za leto 1974. Izvolili bodo tudi 4-člansko delegacijo podružnice za zbor banke in razpravljali o predlogu za pridobitev statutske podružnice s svojstvom pravne osebe.

V PRIHODNJI ŠTEVILKI BOMO OBJAVILI

V naslednji številki Našega časa bomo objavili razpis javne licitacije za oddajo parcel za gradnjo zasebnih stanovanjskih hiš v soseski Gorice (Šalek-Bevče).

TRIADNE VODE ZALILE JAMI ŠKALE IN PRELOGE

Nenadni vdor triadnih voda v jamo Skale in zahodni del jame Preloge močno ovirata velenjske rudarje v prizadevanjih, da bi nakopali kar največ lignita. Decembra bodo rudarji nakopali 40 tisoč ton lignita manj, kot so načrtovali.

Vode, katerih dotok je znašal do 15 kubičnih metrov v minuti, so v noči od sobote na nedeljo najprej zalile jamo Skale, pozneje pa še zahodna polja jame Preloge, kjer so preplavile glavni transporter. Takoj po vdoru triadnih voda so rudarji stopili v akcijo, saj je bilo treba zaščititi motorje, stikalne naprave in drugo opremo. Ker se dotok vode ni zmanjšal, črpalke niso mogle spraviti iz jam vode. Velenjčanom so v nesreči priskočili na pomoč rudarji iz rudnika Zagorje in rudnika živega srebra Idrja, ki so posodili močnejše črpalke.

Tri dni so si velenjski rudarji, ki so delali v izredno težavnih pogojih, saj je voda segala do kolen, delali pa so po dvanajst ur skupaj, prizadevali da bi čimprej usposobili za redno proizvodnjo zahodna polja jame Preloge. Kot je povedal tehnični direktor rudnika lignita Velenje, dipl. ing. Dušan Pipuš, so v torek, 11. decembra v zahodnem delu jame Preloge že nakopali prve tone lignita, saj so tedaj transporter že usposobili za delo. Dan pozneje so že začeli postopoma z rednim delom tako, da so načrtovali za četrtek, 13. decembra izkop 12 tisoč ton lignita. Na delovišču zahodnega dela jame Preloge so vključili tudi proizvodne delavce rudarskega šolskega centra Velenje, ki so do sobote delali v jami Skale. Ta jama je še naprej pod vodo in za zdaj še ne vedo, kdaj jo bodo toliko usposobili, da bo mogoče začeti z rednim proizvodnim delom. Hkrati z začetkom redne proizvodnje v zahodnih poljih jame Preloge pa potekajo tudi očiščevalna dela, saj so triadne vode nanesele na vsej poti do kote 62 velike količine lignita, lesa in gramoz.

BREZ ODLAŠANJA

V začetku tega meseca je bila v prostorih rudnika lignita Velenje seja odbora za energetiko centralnega odbora sindikata delavcev industrije in rudarstva Jugoslavije. Obravnavali so aktualne probleme uresničevanja politike družbenogospodarskega razvoja v tem letu ter predlog resolucije o osnovah politike družbenogospodarskega razvoja v prihodnjem letu.

Ocenili so, da je zaostajanje v razvoju in nezavidljiv gospodarski položaj energije, še zlasti premogovnikov, najbolj zanesljiv dokaz za to, da ne uresničujemo s srednjeročnim načrtom od leta 1971 do 1975 zasnovane politike prednostnega razvoja energije, na škodo vsega gospodarstva. Odbor tudi ugotavlja, da iz predloga resolucije ni razvidno, kako bomo v prihodnjem letu reševali zelo aktualna vprašanja pomanjkanja energije, ki je osnova za zagotovitev predvedene stopnje razvoja družbenega proizvoda.

Da bi presegli stanje, v katerem so se znašle temeljne veje energije ter izboljšali družbenogospodarski položaj delavcev zaposlenih v teh panogah, posebno rudarjev, so zahtevali, da je treba še v tem letu ter v prihodnjem sprejeti v temeljnih organizacijah združenega dela, organizacijah združenega dela ter skupnosti združenega dela ustrezne ukrepe za notranjo utrditev in organiziranost na podlagi ustavnih dopolnil. Določiti je treba naloge, ki izhajajo iz skle-

Od četrta naprej računajo na rudniku lignita Velenje, da bodo na dan pridobili okoli 12 tisoč ton lignita. Proizvodnjo v jamah Preloge bodo namreč povečali, čeprav bodo težave pri spravi premoega, ker so zmogljivosti izvoznega jaška Preloge omejene, jama Skale pa je že bila priključena na nov izvozni nadkop Pesje. Računajo, da bodo v mesecu decembru nakopali okrog 323 tisoč ton premoega kar je za 40 tisoč manj kot so načrtovali.

V ponedeljek, 10. decembra se je sešel na izredno sejo svet delegatov rudnika lignita Velenje in obranaval naloge, ki so pred delovnim kolektivom spričo te nove proizvodne težave. Člani sveta delegatov so se zavzeli za optimalno mobilizacijo vseh, da s skupnim delom omilijo posledice vdora triadnih voda. Škode podrobneje še ni mogoče oceniti, bo pa kar precejšnja. V sedanjem trenutku pa so najpomembnejše prizadevanja za kar največji izkop premoega. Zato je svet delegatov priporočil vsem rudarjem, da bi delali tudi zadnje nedelje v letu to je 30. decembra normalno, v vseh treh izmenah.

Vdor triadnih voda v jami Pesje in Preloge ne bo vplival na dobavo lignita termoelektrarni Šoštanj. Ze zdaj so si velenjski rudarji prizadevali, da bi zagotovili zadostne količine premoega za normalno optimalno proizvodnjo v termoelektrarni Šoštanj. V mesecih september, oktober in november so, na primer, nakopali 1 milijon 3 tisoč ton lignita, termoelektrarni Šoštanj pa so ga odpremili 691 tisoč ton. V letošnjem letu bo prišlo iz rudnika lignita Velenje okrog 3,862 tisoč ton lignita, kar je 62 tisoč ton več kot določa proizvodni načrt. Če pa ne bi bilo zadnjih težav bi letošnji izkop premoega v Velenju presegel 3,9 milijona ton. Pomembno ob tem je, da bodo več kot 400 tisoč ton premoega nakopali velenjski rudarji v letu 1973 v nadurnem delu, to je ob sobotah, nedeljah in praznikih.

elektrogospodarstva in premogovnikov ter družbeni dogovor o načinu financiranja oblikovanja cen električne energije in energetskih goriv. S posebnim dogovorom, ki mora temeljiti na enakopravnem položaju, določenih pravicah in obveznostih potrošnikov električne energije in elektrogospodarskih organizacij, je treba zagotoviti trajen mehanizem zagotavljanja sredstev za financiranje izgradnje elektroenergetskih objektov in premogovnikov. Z družbenimi dogovori ter samoupravnimi sporazumi o delitvi dohodka in osebnih dohodkov ter v zvezi s predpisi o minimalnih osebnih dohodkih pa je treba tudi zagotoviti, da bodo plače rudarjev med najvišjimi na lestvici osebnih dohodkov po panogah in dejavnostih.

Posvetovanje v Velenju

VELENJE, 11. decembra — Republiški sekretariat za delo in republiški zavod za zaposlovanje sta pripravila v Velenju posvetovanje o značilnostih gibanj in aktualni problematiki zaposlovanja v SR Sloveniji. Udeležili so se ga predstavniki znanstvenih institucij, organizacij združenega dela in komunalnih zavodov za zaposlovanje.

Po uvodni besedi republiškega sekretarja za delo Pavla Gantarja so udeleženci posveta poslušali referate o »Značilnostih in aktualnih problemih na

področju zaposlovanja« (Rudi Mahkota, dir. republiškega zavoda za zaposlovanje), »Zaposlovanje v družbenoekonomskih načrtih« (Ivan Lapajne, namestnik direktorja zavoda SR Slovenije za planiranje), »Problematika zaposlovanja delavcev iz SR Slovenije v tujini« (France Presetnik, pomočnik republiškega sekretarja za delo) in »Predlog zakona o zaposlovanju in socialni varnosti za primer časne nezaposlenosti« (Rado Miklič, pomočnik republiškega sekretarja za delo).

Zakaj dopuščamo, da otroci občutijo razliko

Kljub temu, da v Velenju stojijo tri bolj ali manj nove šole, je šolskih klopi v njih premalo. Sedaj prihaja na osnovne šole Antona Aškerc, Gustava Šiliba in Miha Pintarja-Toleda nekaj manj kot tri tisoč učencev, ki imajo pouk v dveh izmenah. Zaradi nenehnega porasta prebivalstva in vse večjega števila šoloobveznih otrok bodo prisiljeni na omenjenih šolah že prihodnje leto uvesti triizmenski pouk, če bodo hoteli omogočiti šolanje vsem otrokom. Poleg prostorov za učilnice, na velenjskih šolah že zdaj primanjkuje tudi ustreznih prostorov za druge dejavnosti. Tako ni rešen problem celodnevnega bivanja otrok v šolah, svojega poslanstva pa ne morejo opravljati tudi svobodne dejavnosti.

Enako, če ne še veliko bolj, so pereče razmere na posebnih šolah v Velenju. V to šolo prihaja 129 učencev v treh izmenah. Na enega učenca ne odpade niti pol-druhi kvadratni meter površine. Če bi upoštevali še tiste učence, ki bi jih morali prešolati s podružničnih šol, bi imel en učenec na voljo natanko 1,17 kvadratnih metrov površine. Že ti podatki zgovorno kažejo, da je gradnja nove posebne šole (predvidena je bila že lani) kot tudi četrte osnovne šole upravičena, nujna, prepotrebna.

Posebno šolo smo obiskali ravno v trenutku, ko so imeli učenci odmor. Le s težavo smo se mimo njih prerinili do zbornice oziroma majhne pisarne, kjer imajo svoj prostor učiteljice. Šolski hodnik in stopnice pa ne služijo le za to, da se v njem zbirajo učenci med odmori, da bi svoje prenapolnjene in tesne učilnice v tem času saj malce prezračili, ampak imajo na hodniku tudi garderobo, po stopnicah pa razvrščene čevlje. Saj v nekdanji rudniški villi, ki je bila zgrajena leta 1929, nimajo posebnega prostora za garderobo. In kako naj vzgojiteljice normalno delajo v



Ravnateljica
LEOPOLDA LUKIČ

smo jo vprašali, kaj misli o sedanji šoli:

»Zelo si želimo, da bi tudi mi imeli lepo, veliko in svetlo šolo ter veliko telovadnico. Zdaj smo v zelo majhni učilnici in komaj se prerinemo do svojih klopi. Tovarišica pa do zadnjih klopi sploh ne more. Tudi prostora za garderobo nimamo. Plašče imamo kar na hodniku. Tudi čevlje, ki jih imamo kar na stopnicah, pogosto zamenjamo. Če bi imel vsak svoj prostor zanje, se to seveda ne bi dogajalo.« K našem pogovoru o potrebni nove posebne šole, smo poleg ravnateljice Leopolde Lukič pritegnili še tri starše.

Milka Pongrac: Vesela sem, da lahko spregovorim o problemu, ki me resnično teži. V to šolo hodita dva sinova. Že tako so prikrasani za marsikaj v življenju, zato ne morem razumeti, da družba tako dolgo pušča ob strani problem gradnje nove posebne šole. Zakaj to šolo zapostavljajo. Pri vsem tem ne vidim le svojih dveh otrok. Ampak v tem problemu gledam več kot sto prizadetih otrok in njihove starše. Obenem pa se čudim, da lahko učiteljski kolektiv v tako slabih pogojih



JOŽE KLEMENČIČ

sploh še vztraja in izpolnjuje svoje družbeno poslanstvo. Če bi bila jaz na njihovem mestu, ne bi hotela delati v takšnih razmerah. Sin mi nenehno pravi, kako lepo je bilo na osnovni šoli, kjer so imeli svetle učilnice, veliko telovadnico. Tega pa na posebnih šolah nimajo. Neprestano sprašuje, kdaj bodo imeli podobno šolo kot je imajo drugi. Zelo si želimo, da bi v prihodnjem letu stala v Velenju lepa, nova posebna šola.

»Pred dnevi sem dobila na občini trdno obljubo, da se bomo prihodnje leto preselili v novo šolo,« je predstavila ravnateljica. »Prepričana sem, da se bo to resnično zgodilo, saj je v takšnem stanju, da je delo v njej skoraj nemogoče. V petih učilnicah se izmenjuje v dveh izmenah 11 oddelkov. Za prvi in drugi razred smo morali celo uvesti tri izmene. Otroci ne le da so brez telovadnice, nimajo tudi niti zasilnega igrišča ob šoli. Lani smo si sami očistili igrišče pri vrtcu ob Stanetovi cesti. Učenci so poželi vso travo.



MILKA PONGRAC

Zal pa so precej prostora zasedli posamezni občani, saj je to igrišče postalo pravo odlagališče raznega gradbenega materiala pa tudi smeti. Prav tako smo se hodili v preteklem šolskem letu kopat v bazen. Zdaj tudi to ni možno, ker je zaprt. In ko prihajajo otroci na redne šolske preglede, zdravniki pogosto ugotovljajo okvare na hrbtenici. Na šoli tudi nimamo pravega prostora za kuhinjo. Ta služi najprej za pripravljanje obrokov za malico, zatem imajo v njej učenci gospodinjski pouk, v posameznih dnevih pa še šivanje.

Jože Klemenčič: »Če govorimo o odpravljanju socialnega razlikovanja, bi si morali še posebej prizadevati, da ne bi bilo razlik med učenci posebne in osnovne šole. Veliko stvari je bilo v Velenju zgraje-

nih, med drugim tudi bazen, ki pa je zdaj zaprt. Vem, da so bili ti objekti potrebni. Toda ali ni še veliko bolj potrebna posebna šola. To je naša dolžnost do otrok, do učiteljev, ki delajo v nemogočih pogojih. Zato si moramo prizadevati vsi, tudi tisti, katerih otroci ne hodijo v to šolo, da bo prihodnje leto nova posebna šola vendarle stala.

Slavko Ramšak: »Zelo hudo je za tiste starše, kjer hodi eden otrok v posebno šolo drugi pa v osnovno. Ti otroci najbolj obču-



SLAVKO RAMŠAK

tijo razliko. Otroka se doma pogovarjata in učenec z osnovne šole pravi: »Mi imamo lepe in svetle učilnice, veliko telovadnico, v kateri je precej žog. Učenec s posebne šole pafn-ka kateri je precej žog.« Učenec s posebne šole pa: »Mi pa tega nimamo.« Zakaj dopuščamo, da otroci sami občutijo to razliko?!

Teh zakajev je bilo v času pogovora izrečenih zelo veliko. Že dolgo jih starši, katerih otroci obiskujejo posebno šolo, ponavljajo. Prepričani smo, da jih prihodnje leto ne bodo več izrekli zato, ker moramo vsi pomagati, od delovnih organizacij do slehernega občana, da bo prihodnje leto nova posebna šola resnično stala. Pokazati in odgovoriti moramo tistemu očetu, ki je rekel: »Če bi tudi oni zgoraj imeli otroke v tej šoli, bi šola danes že stala.« Prepričati in dokazati mu moramo, da vsi hočemo tem otrokom in učiteljicam boljše delovne pogoje, lepe svetle in velike učilnice ter veliko telovadnico polno žog.

ELEKTROGOSPODARSKI ŠOLSKI CENTER
MARIBOR

Smetanova ulica 6

RAZPISUJE

vpis v I. razred

DELOVODSKE ŠOLE ELEKTRO STROKE
V ODDELKU PRI
DELAVSKI UNIVERZI VELENJE

Pogoji za vpis:

- končana poklicna šola elektro stroke
- 3 leta delovne prakse v poklicu

Kandidati morajo do 18. 1. 1974 osebno predložiti Delavski univerzi Velenje prošnjo za vpis, kolk, z 2 din državne takse.

Vse druge informacije dobijo kandidati na Delavski univerzi Velenje in sicer vsak dan razen sobote od 7. do 12. ure, ob ponedeljkih in sredah pa tudi od 15. do 18. ure.

Šola bo predvidoma pričela z delom v začetku februarja 1974.

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

obvešča da bo tudi to sezono organizirala v sodelovanju s firmo »BAGAT« začetni in nadaljevalni

TEČAJ

krojenja in šivanja

Prijave sprejema do vključno 25. januarja 1974. Prijavite se lahko osebno ali po telefonu št. 85 153. Tečaj je organiziran tako, da je prilagojen izmen-skemu delu slušateljev.

Za čist zrak v Šaleški dolini

V soboto, 1. 12. 1973 ponoči je neznan storilec (ali storilci) na dveh točkah hkrati zažgal smetišče v Škalah. Prav isto se je pripetilo 15. 6. t. l. ob 23. uri zvečer. Stroški gašenja v juniju so znašali preko 40.000 din, sedaj v decembru pa bodo vsaj enkrat višji.

Tu ni všteta največja škoda, ki je prizadela občanom in je tudi ni možno oceniti: cela Šaleška dolina je za 3 tedne (toliko časa je trajalo gašenje ognja) zadimljena s plini škodljivimi zdravju — tudi smrad ni prijeten.

Da so ti požigi organizirani in namerni, ugotovimo po dejstvu, da se to vedno pripeti ponoči po odhodu stražarja in na več oddaljenih mestih hkrati. Komunalno obrtni center, kot upravljalec smetišča, je v

tem letu z raznimi ukrepi in močnim prizadevanjem dosegel, da v smetišču ni gorelo od 6. 7. 1973 do 1. 12. 1973, to je 145 dni in so bili dani pogoji, da bi takšno stanje ostalo.

Zelo smo ogorčeni, ker se je incident z zažiganjem ponovil. Navedimo še primer, da je bila ponoči odstranjena velika opozorilna tabla — celo jekleno cestno zaporo so demontirali neznan storilec v noči med 23. in 24. 11. 1973.

V Šaleški dolini moramo odstraniti okrog 200 m³ raznih odpadkov. To ni enostavno, ker so ti odpadki gorljivi, eksplozivni, smrdljivi, tekoči ipd.

Z večjimi denarnimi sredstvi je zanesljivo in neškodljivo odstranjevanje odpadkov lahko izvedljivo. V našem primeru pa, ko so sredstva zelo omejena (saj ne želimo velikih izdatkov za smeti), je sedanje distribuirano odlaganje odpadkov še kar primeren način odstranjevanja, vendar se lahko vsak hip najde brezvestnej ter požge posamezna odlagališča, kot se je zgodilo v prej omenjenih primerih.

Ker želimo vsi občani imeti Šaleški dolini čist zrak — to dragoceno dobro — smo hoteli s tem člankom opozoriti na problem in prositi vse, ki bi lahko kakor koli pomagali izslediti krivce, da to sporoče proti nagradi na Komunalno obrtni center Velenje, Koroška 46.

KOC Velenje

IZREDNA PRILožNOST OB NOvem LETU :
24 MESEČNI KREDIT
COLOR

Ljudje v krajevni skupnosti

LUČE ob Savinji

Ko se cesta prav sredi Ljubnega rahlo prevesi navzdol, se že levo in desno od nas dvigne zelena gozdna zavesa. Dolina se zoži, tako da je komaj prostora za Savinjo in ozek asfaltni trak ceste, ki vodi ob njenem levem bregu navzgor proti Logarski dolini. Ves čas si sledijo ostri ovinki in kjer je le malce prostora, nas že pristrčno pozdravi prebivalec tega kota, ki ima tu svojo domačijo. Lepa in čista je ta ožina. Savinja nam bistro mežika s svojim modrim očesom in vabi naprej. Nankrat dva ostrava ovinka, dolga okljuka in most; ožina se nekoliko razširi in tabla ob cesti nam pove, da smo v Lučah ob Savinji.

Hiše zgetene v lepem redu na majhnem prostoru dajejo vtis, kot da hočejo porabiti zase čim manj prostora in ga čim več odstopiti osnovni življenjski barvi rastlin. In ko se zapeljemo po res ozki cesti med te hiše, nas preseneti svežina in podrejenost naravi. Zavijemo po majhnem ovinkastem klanecu in že smo v središču Luč, na trgu. Ne naprej! Tam je že konec naselja.

• NAŠI SOBESEDNIKI

Ni mi bilo težko najti sobesednikov in kmalu smo sedli za mizo v prijetnem toplem stanovanju ravnateljice naš razgovor o Lučah, Lučanih in še marsičem. Da, res, najprej se predstavimo: Olga Siljar, predsednica krajevne skupnosti; Franc Vuga, predsednik krajevnega odbora SZDL; Anton Venek, ravnatelj osnovne šole; Marjetka Roblek, predsednica aktivna ZMS; Jože Mlačnik, predsednik Prosvetnega društva in Liza, radovednica ne le zase, ampak predvsem tudi za vas.

• ŽIVLJENJE IN DELO LUČANOV

Območje krajevne skupnosti Luče je zelo široko. Ne gre ga meriti v kilometrih, ker bi bili ti preveč strmi. Toda najbolj oddaljeni prebivalci imajo do Luč tri ure peš hoje. Od občinskega središča Mozirja so Luče oddaljene 25 km, do zdravnika pa je 12 km. Lučani znajo lepo in dobro urejati svoje zadeve in živijo skupaj kot velika družina. Pred dvema letoma so asfaltirali vse cestne površine v naselju. Glavno finančno breme so nosili prebivalci sami, kmetje so prispevali v lesu, ki so ga nato prodali GLIN, izpraz-

nili so blagajno krajevne skupnosti, občinska skupščina je primaknila 2 milijona in tako so zbrali potrebnih 32 milijonov. To je bila zadnja taka velika akcija. Pred njo pa je bilo takšnih in podobnih akcij že veliko: vse od elektrifikacije, vodovoda, kanalizacije, šole, igrišča, mostov in podobno. Takšne akcije bodo še, saj si na moč želijo bazen, ki bi bil namenjen njim in turistom, ki ta kraj radi obiskujejo.

• LUČE — NAJLEPSI KRAJ V CELJSKEM OBMOČJU

Lučani so 10. novembra letos prejeli od celjske Turistične zveze prehodni pokal za najlepši turistični kraj v celjskem območju, kot kraj, ki je najlepše urejen. Že samo to priznanje nam lahko veliko pove o ljudeh tega kraja. To so ljudje s privzgojenim čutom za vse kar je lepo, živijo in se stapljajo z neposredno naravo, ki jih obdaja. Kako to dosežejo? Enostavno — vsakdo «pometi» pred svojim pragom, kar pa je večjega, poprimemo složno vsi skupaj. Pri njih na cestah ni odpadkov, za kar skrbijo sami in človek, ki pometi in čisti ceste dvakrat tedensko. Plačilo za njegovo delo sta si razdelila krajevna skupnost in Turistično društvo. Našli boste tudi košare za odpadke, ki so jih nabavili iz lastnih sredstev. Prav tako skrbijo tudi za mali park, kjer bodo prihodnje leto zamenjali klopi in na novo uredili sprehajalne steze. Lepo je urejeno tudi pokopališče, za katerega skrbi petčlanska pokopališka uprava.

V Lučah najdete vse tisto, kar najdete tudi v drugih tako velikih naseljih, kot so Luče: trgovine, gostilne, šolo, gasilski dom, zadržni dom in podobno. Še nekaj najdete v Lučah, s čimer se ne morejo poonašati niti nekatera mesta, to je gostilna brezalkoholnih pijač. Na žalost pa v Lučah ne najdete tistega, kar bi bilo izredno potrebno in kar v nekaterih podobnih naseljih je — zdravstvena ambulanta.

V Lučah najdete vse tisto, kar najdete tudi v drugih tako velikih naseljih, kot so Luče: trgovine, gostilne, šolo, gasilski dom, zadržni dom in podobno. Še nekaj najdete v Lučah, s čimer se ne morejo poonašati niti nekatera mesta, to je gostilna brezalkoholnih pijač. Na žalost pa v Lučah ne najdete tistega, kar bi bilo izredno potrebno in kar v nekaterih podobnih naseljih je — zdravstvena ambulanta.

• LUČANI BREZPOGOJNO POTREBUJEJO ZDRAVSTVENI DOM

Da, to je že precej časa njihov največji problem. V Luče prihaja dvakrat tedensko zdravnik, ki ordinira v prostoru popolnoma neprimernem za to dejav-

nost. Pacienti se drenjajo v čakalnici, ki zavzema vsega skupaj 25 kv. metrov in če vemo, da jih je večjih tudi po šestdeset, si lahko predstavljamo stisko. Poleg tega dela v tem smešnem malem prostoru še medicinska sestra, ki izdaja zdravila, potrjuje recepte in podobno.

Lučani se ne bodo pomirili prej, da bodo prišli do primerne zdravstvene ambulante. Načrti so že bili in baje tudi sredstva. Nekeje pa se je vse skupaj zataknilo in do danes v ambulanto ni še nič. Lučani pa puške ne mečejo v koruzo! Prepričana sem, da bo njihova želja kmalu uresničena in da bodo z novo ambulanto dobili v Luče tudi stalnega zdravnika. Če pomislimo, da šteje Krajevna skupnost Luče okrog 1800 ljudi, ki so razsejani po težkem gorskem terenu daleč naokrog in če računamo tudi na reko obiskovalcev Logarske doline, je njihova zahteva po ambulanti in stalnem zdravniku več kot razumljiva. Razumljive so objektivne težave, toda dobre volje in pripravljenosti ljudi nikakor ne gre zanemarjati!

• KAKO SE PREŽIVLJAJO IN ZABAVAJO LJUDJE

Vseh krajanov je kot že prej rečeno okrog 1800 in naseljujejo: Luče, Konjski vrh, Strmec, Raduho, Podvežo, Podvolovljek, Krnico in druge manjše zaselke in posamezne domačije. Zanimiv je podatek, ki kaže na njihovo pridnost in prizadevnost, saj niti ena hiša ni brez elektrike kljub veliki raztresenosti in višinskim razlikam. Doma se ukvarjajo s kmetijstvom in gozdarstvom, za vse pa seveda ni dovolj kruha doma in tako so zaposleni izven svojega domačega kraja, in sicer v: GLIN in Gorenje v Nazarjah, Titan Kamnik, Litostroj Ljubljana, posamezniki pa še kje. Tako je morda razumljivo, da med tednom Luče ne kažejo preveč živahnega lica, kar pa se ob sobotah in nedeljah spremeni. Pa smo zopet pri novem, vendar manjšem problemu kot prej. Kako nuditi Lučanom tisto zabavo, ki si jo želijo in ki jo pogrešajo. Prosvetno društvo je lani po petih letih mirovanja zopet zaživelo. Takoj pa se je pogrešal prostor, to je primerna dvorana z odrom. Ta sicer je v gasilskem domu pod upravo gasilcev, vendar je oder v zelo slabem stanju in bila bi potrebna temeljita adaptacija prostorov. Kulturna skup-

nost Mozirje je pokazala pripravljenost pri financiranju teh del, vendar se je zataknilo pri lastništvu. V zadnjem času je bilo doseženo soglasje med gasilci in Prosvetnim društvom, tako da se v prihodnjem letu nadejajo, da bosta dvorana in oder obnovljena.

Zimski meseci so dolgi, še daljše pa so zimske noči, zato ni čudno, da Lučani radi sežejo po dobri knjigi, kljub televiziji. Knjižnica bo kmalu lahko začela izposojati knjige v večji in pestrejši izbiri.

• SOLA KLIČE PO NOVOGRADNJI

Čutili je tudi precejšnje pomanjkanje šolskih prostorov. Učenci obiskujejo pouk v dveh izmenah zaradi premajhnega števila učilnic v šoli, ki je letos slavila svojo stoletnico. Izredno velik je šolski okoliš, saj seže vse od avstrijske meje, Matkovega kota, Logarske doline, Solčave pa na drugi strani do meje šolskega okoliša osnovne šole Ljubno. K osnovni šoli Luče spadata še dve podružnici: Solčava in Raduha. Izvenšolske dejavnosti so praktično skoraj nemogoče, prvič zaradi polne zasedenosti šestih učilnic na centralni šoli in drugič zaradi oddaljenosti učencev. V Solčavi je urejen internat za učence, ki bi v zimskem času sicer ne mogli obiskovati pouka. Šolski avtobus, ki so ga kupili krajanji sami, pa vsakodnevno redno vozi oddaljene učence k pouku.

Po programu za izgradnjo in obnovo šol občine Mozirje bodo prišle Luče na vrsto leta 1975. Do takrat pa bo treba nekako potpeti tudi v manj učilnicami in brez telovadnice. Problem imajo tudi v pomanjkanju učiteljev, ki bo verjetno še večji. Kraj je le preveč odmaknjen od večjih centrov oziroma mest. Kljub vsem tem težavam pa velja omeniti, da je bil uspeh ob koncu šolskega leta zelo dober in je znašal 95,5 %.

• SZDL UREJA TUDI SMUČISČA

Tudi organizacija SZDL je zelo aktivna, saj načelno vprašanja, ki so krajevnega in splošnega pomena. Prav tako pojasnjuje določena dogajanja v našem sistemu in uspešno so izpeljali tudi referendum o kmečkem zavarovanju. Letos spomladi je bila zelo uspešno izvedena akcija referenduma za samoprispe-

vek za šolstvo in kot rezultat tega prizadevanja bo pridobitev novih učilnic in telovadnice v Lučah prav tako pa adaptacija podružnične šole v Solčavi. Zadnje delo SZDL Luče so bile razprave o ustavnih spremembah, kjer pa je bila udeležba morda nekoliko manjša zaradi jesenskega časa, ko imajo kmetje vse polno opravil s pospravljanjem pridelkov. Seveda to ni zadostno opravičilo za tako važna dogajanja, vendar je morda delno opravičljivo s tem, da je skoraj pri vsaki hiši dnevno časopisje, poleg tega pa seveda tudi radio in televizor.

SZDL ureja tudi nova smučišča v bližini Luč. Imajo svojo vlečnico in prav sedaj so v teku obnovitvena in pripravljalna dela za novo sezono. Pri tem delu so zelo prizadevni mladinci, ki so opravili že lepo število udarniških ur.

di so medsebojna srečanja z Ljubnim in Gornjim gradom. Radi imajo tudi ples in prav sedaj mislijo začeti z rednimi plesnimi večeri ob sobotah, ki so zelo obiskani. Sem radi prihajajo tudi mladi iz drugih krajev.

Z udarniškim delom pomagajo, kjer je potrebno, tako kot na primer sedaj pri urejanju smučišč. Zbirali so tudi denar za Kumrovec.

Ob zaključku športnega turnirja so pripravili kulturni program ter zabavo s plesom. S kulturnim programom so sodelovali tudi na otvoritvi razstave mladih likovnikov v Mozirju. Sodelujejo s Prosvetnim društvom in že zato je škoda, da oder in dvorana še do sedaj nista usposobljena za različna kulturna dogajanja.

Skratka, mladi so določeno gibalno in gonilna sila življenja v Lučah.



Mladoporočenci sklenejo zakonsko zvezo v oslavnostni izbiri zasebne hiše

Končno pa naj ob dejavnosti SZDL zapišem, da prav sedaj pripravljajo obsežno akcijo za zgraditev zdravstvene ambulante, ki je, še enkrat poudarjam, Lučam absolutno potrebna.

• MLADINCI NA POHODU

Aktivni ZM, ki šteje okrog sto mladink in mladincev, ima svoj prostor v Zadržnem domu. Vendar se veliko raje zbirajo v gostilni. Da, prav ste prečitali, toda v gostilni brezalkoholnih pijač! Saj veste, da sem že zapisala to posebnost Luč. Ta lokal jim je bolj priročen, ker je prav na križišču med šolo, Zadržnim domom in je na križišču vseh cest v Lučah. Mirno lahko zatrdim, da so mladinci, kar se tiče dela in različnih trenutnih akcij zelo aktivni. Vedno in povsod so pripravljeni pomagati, radi pa se tudi razvedrijo ob svojem prostem času. Največ se ukvarjajo s športom kot sta nogomet in košarka. Ze kar v nava-

• ENA LASTOVICA SE NE PRINESE POMLADI

Pred koncem bi se morda lahko še vprašali, kako je kaj s turizmom ali morda še boljše s kmečkim turizmom v Lučah in njihovi okolici. Turistično društvo ima registrirane vse sobe, od katerih so nekatere tudi centralno ogrevane. Obilica gostiln z okusno domačo in obilno hrano garantira dobro počutje gostov. Luče so kot turistični kraj znane že izven meja naše domovine. Če bodo realizirali svoj načrt — o čemer ne dvomim — in zgradili bazen ter povečali smučišča, bodo njihove sobe zasedene poleti in pozimi.

Slabše pa je s kmečkim turizmom. Z njim se ukvarja samo en kmet. V okolici je še nekaj takih kmetov, ki bi bili pripravljeno usmeriti se tudi v to dejavnost, vendar jim lastna sredstva za ureditev primernih prostorov ne zadoščajo. Če bi jim pomagali s posojili, bi se tudi ta dejavnost lahko hitreje in močneje razvila.

Tako, pa sem pri kraju. Pa ne smete misliti, da sem vse to kar sem napisala zvedela samo v topli sobi ob prijetnem vonju kave in suklyajočem cigaretnem dimu nad glavo. Ne, dobora in počasi sem se sprehodila po Lučah podolgem in počez nato pa zadovoljna, polna prijetnih in novih vtisov sedla na avtobus in se odpeljala navzdol »skupaj« s Savinjo. Nižje sva potovali, bolj se je kalilo njeno oko in večja je postajala moja utrujenost.



Naši sobesedniki: OLGA SILJAR, JOŽE MLAČNIK, MARJETKA ROBLEK, ANTON VENEK in FRANC VUGA

Vpliv Zveze Komunistov še hitreje in odločneje krepiti

Nastale težave v elektrogospodarstvu v mnogočem ogrožajo izpolnjevanje zastavljenih programov. Izgube zaradi električne energije bi lahko zmanjševali z bolj organizirano redukcijo. Zato naj dispečerska služba izdela program redukcij ter odgovori, kakšna bo preskrba z električno energijo v prihodnjem letu, da bomo temu primerno lahko prilagodili proizvodnjo.

To zahtevo so med drugim izrekli komunisti tovarne gospodinjne opreme Gorenje Velenje na volilni konferenci, ki je bila v petek, 7. decembra. Na konferenci so spregovorili o delu organizacije v preteklem obdobju in sedanjih nalogah, poleg tega so obravnavali tudi predlog delovnega programa za prihodnje.

V preteklem dveletnem obdobju so gorenjski komunisti posvetili veliko skrb idejno-političnemu iz-

komunistov še hitreje in bolj odločno krepiti. Sprejeli so tudi zelo obširen akcijski program, ki je dosledno določil neposredne naloge komunistov: razvoj in krepitev samoupravljanja, gospodarska stabilizacija, socialna problematika in krepitev vpliva Zveze ze komunistov.

Med prvimi pomembnimi uresničeni nalogami, ki so si jih zadali v Gorenju, je vsekakor ustanovitev združenega podjetja Gorenje, ki sloni na trdnih sa-

razlik ter zavzemanje za nenehno povečevanje osebnega in družbenega standarda zaposlenih.

S tem, da se je število komunistov v tovarni zelo povečalo ter z reorganizacijo so delo celotne organizacije še bolj približali neposrednemu interesu in problemom proizvajalcev v cilju, da Zveza komunistov tudi v prihodnje ostane nosilec interesov delovnega človeka in splošnega družbenega napredka. Zelo dobro pa se zavedajo, da je krepitev vloge Zveze komunistov pogojena z nadaljnjim vključevanjem novih članov; vnašanjem novih organizacijskih oblik in metod dela ter z ideološko-političnim izobraževanjem vsakega člana kolektiva, še posebej pa mladih komunistov. Zato bodo prav temu vprašanju v bodoče posvečali še večjo pozornost kot doslej.

V razpravi, ki je sledila kratkim vendar zelo konkretnim ter zgoščenim poročilom, so komunisti precej časa odmerili razpravi o problemih, ki jih imajo zaradi težav v elektrogospodarstvu. Poudarili so, da imajo samo zaradi septembrskih nepredvidenih redukcij približno storo milijardo izgub v osebnem dohodku in pokritju, bojijo pa se, da se bodo te izgube konec letošnjega leta približale trem stari milijardam. Zato so predlagali, naj dispečerska služba izdela program redukcij, da se v prihodnje ne bo več dogajalo tako kot doslej, ko so morali sredi dela domov, ne glede na to ali so imeli prevozno sredstvo ali ne.

Seveda pa še vedno ostaja odprto vprašanje, kdaj in kako bodo lahko nadoknadili te izgube.

V razpravi je sodeloval tudi generalni direktor združenega podjetja Ivan Atelšek. Poudaril je, da mora organizacija Zveze komunistov stremeti za tem, da bo vzgajala slehernega člana kolektiva, saj bodo letako lahko dosegali še boljše rezultate. Pri tem je tudi dejal, da danes vse preveč govorimo o delu, premalo pa o tem, kako preživi delavec preostali čas. Zato mora biti skrb v tej smeri čim večja. Ivan Atelšek je tudi povedal, da bo še letos podpisan začetni samoupravni dogovor o sodelovanju z Iskro. To združevanje zadeva celotno združeno podjetje Gorenje, občutiti mora vsa slovenska pa tudi jugoslovanska javnost, združujemo pa se zato, da bi imeli delavci še varnejše delo, da bomo še več naredili, je med drugim poudaril generalni direktor Ivan Atelšek.

Ob koncu so ponovno izvolili za sekretarja Ivana Miklavčiča, člani tovarniškega komiteja pa Rudi Pahole, Jože Krebl, Milan Sterban, Todor Dimitrovič, Milan Valenčak, Jože Deberšek, Marija Kurmik, Marjan Vrhnjak, Anica Kristan, Mile Gregorič, Valter Cimperc in Ciril Bezljaj. Slednjih deset članov bo skrbelo za politično izobraževanje. Poleg tega so izvolili tudi 17 članov za občinsko konferenco ZKS Velenje ter 52 komunistov v tovarniško konferenco ZK.

PLANINSKA SEKCIJA GORENJE

Prejšnji teden se je zbralo na sestanku več delavcev, ljubiteljev gora in planin, ki so zaposleni v TGO »Gorenje« v Velenju in ustanovili sekcijo, ki bo delovala pri planinskem društvu Velenje.

Na sestanku so bili predstavniki sindikata, planinskega društva ter drugi aktivni planinci, ki so že doslej sodelovali v različnih

akcijah.

Dogovorili so se, da se bodo odslej udeleževali izletov, ki jih bo organiziralo PD Velenje, za naslednje leto pa so planirani tudi trije izleti gorenjske planinske sekcije in sicer na Klemenškovo planino, na Golico in na Triglav.

Za organizacijo in izvedbo programa ter drugih aktivnosti je bil izvoljen od-

bor sekcije, vodja pa Jurij Mogilnicki, aktiven gornik in poštvovalen organizator.

Ko bo pomlad pobrala dolinski sneg, se bodo planinci — Gorenjčani podali na Klemenškovo planino nad Solčavo. S tem se bo začelo aktivno delo novoustanovljene sekcije in organiziranega planinarjenja. Pepi Miklavc

Trgovsko podjetje na veliko in malo s servisi

Avto celje

vam nudi

osebne avtomobile ZASTAVA:

- 1300 P novi tip
- Z 101
- 125 PZ/1500
- 750 K
- 750 M
- LADA
- 1500 Familiare

Dobava avtomobilov takoj po vplačilu.

Obiščite prodajalno AVTO CELJE Velenje, Partizanska 3, ali zahtevajte informacije po telefonu 85-096



Na konferenci so bili tudi gosti — sekretar MS ZKS Celje JANEZ ZAHRASTNIK (drugi z desne v drugi vrsti), FRANC KORUN, politični sekretar komiteja OK ZK Velenje in velenjski župan NESTL ŽGANK



Komunisti iz Gorenja, zbrani na volilni konferenci

obraževanju novih članov. V enoletni akciji je stopilo v vrste komunistov kar 252 delavcev.

Na štirih konferencah, kolikor jih je bilo v tem času, so med obravnavanimi temami prevladovala obravnavna pisma predsednika Tita in Izvršnega biroja predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije, družbenoekonomska problematika podjetja, razvojni program velenjske občine in vloga TGO v zvezi s tem, povezovanje v jugoslovanskem gospodarstvu, odprava vzrokov in posledic socialnega razlikovanja, vprašanja družbenega standarda delavcev, uveljavljanje ustavnih dopolnil ter organizacijska in kadrovska vprašanja.

V svojem poročilu je sekretar Ivan Miklavčič poudaril, da so po objavi pisma podrobno proučili politični položaj v organizaciji in ugotovili, da vsebina pisma potrjuje njihovo usmeritev ter delovanje, da pa bodo morali vpliv Zveze

moupravnih temeljih. Dokaz temu so poslovni uspehi, družbenoekonomski ugled ter stabilni medsebojni odnosi. Prav tako pa tudi podpora in pripravljenost več kot deset tisoč članskega kolektiva v nadaljnji skupni poti izraženi v sprejetem srednjoročnem načrtu do leta 1973; pa tudi želje mnogih kolektivov širom naše države, da se vključijo v delovno skupnost Gorenje. Posebno pozornost so gorenjski komunisti v preteklem obdobju pripisovali uresničevanju stabilizacijske politike. Zavedajo se namreč, da politična krepitev samoupravljanja nujno terjaja tudi gospodarsko krepitev organizacije združenega dela, proizvodne in poslovne uspehe, ob tem pa tudi krepitev položaja in osebne perspektive vsakega člana velike družine Gorenje.

Pomembne sadove je obrodilo tudi prizadevanje za urejanje socialnih razmer članov kolektiva, zmanjševanje socialnih

KULINARIKA '73 HOTEL PAKA VELENJE

- razstava pogrinjkov
- aranžiranje cvetja
- modna revija »SPORTWEAR SHOW« Tehnomercator Celje — veleblagovnica »T«, v sodelovanju s tovarno Toper
- degustacija kulinarike hotela PAKA Velenje
- degustacija Laško pivo ZLATOROG
- degustacija Tuborg piva, PODRAVKA Koprivnica
- degustacija vin VINO Smartno ob Paki

Sodelujejo:

- Ivan Andrejč — Brežnikov Vanč
- Agata Sumnik
- Kvintet PLANIKA
- Kvartet PAKA
- Saleški oktet

Rezervacija in degustacija 100 din po osebi

Rezervacije, hotel PAKA, telefon 85-133

Sobota, 15. decembra ob 19. uri

BOLJ „UBRANO“ BODO PELI

Leto se počasi izteka, zato se v teh dneh vsepovsod vrstijo sestanki, na katerih posamezne organizacije in društva razpravljajo o tem, kaj so dobrega napravili v minulem obdobju, govorijo o problemih, s katerimi so se srečevali pri delu, pogovarjajo pa se tudi o nadaljnjem delu.

Tudi člani moškega pevskega zbora »KAJU« Velenje so že imeli redno letno konferenco, v četrtek, 6. decembra. Tokrat so vsi enoglasno poudarili, da njihovo petje v pretekli sezoni ni bilo najbolj »ubrano«, saj sta jih mučila v glav-

nem dva problema: slabo finančno stanje društva in pa ne najbolj obiski na vajah. Le-teh so imeli 52 ali 104 ure, nastopov pa 20. Poprečno se je udeleževalo vsaj 60 odstotkov pevcev. V zvezi s slabim finančnim stanjem društva je

predsednik Bruno Trebičnik povedal naslednje: »Tako kot nobeno društvo ali organizacija ne more uspešno delati, če nima na voljo vsaj najnujnejših finančnih sredstev, tudi mi nismo mogli. Se ni dolgo tega, ko smo resno razmišljali ali bomo glede na naše slabo finančno stanje še lahko nastopali ali ne. Na pomoč nam je priskočil rudnik, ki je nakazal 3000 dinarjev, da smo lahko poravnali neplačane dolgove, sicer bi se znašli na sodišču«. Problem, kje bodo za v prihodnje dobili denar za plačilo nastopov in zamudnin, pa ostaja še vedno odprt.

Nerazumljivo je tudi, da društvo ni uspelo v akciji pridobivanja novih — mladih pevcev. Letos so sicer pridobili tri nove pevce, ker pa jih je prav toliko društvo zapustilo, so ostali na istem. Pogosto pa je v Velenju slišati refren, da mladi nimajo kam, da se nimajo kje zabavati...

Na konferenci so pevci razpravljali tudi o združitvi zbora s Saleško folklorno skupino. Menili so, da bi združeni lahko uspešneje delali na kulturnem področju, na skupnih predstavah bi po vsej verjetnosti imeli več obiskovalcev kot sicer. Vendar v zvezi s tem niso sprejeli nobenega konkretnega predloga, ker se predstavnik saleške folklorne skupine ni udeležil konference. Poleg tega pa želi društvo k sodelovanju pritegniti še druge manjše zbornice, saj menijo, da je boljše imeti v občini en kvoliteten zbor kot pa več manjših zborov, ki bodo le živovarili.

Moški pevski zbor KAJUH Velenje pa si ob vsem tem želi več pozornosti in sodelovanja s strani kulturne skupnosti velenjske občine, same skupščine ter družbenopolitičnih organizacij občine. Čeprav so jih veliko povabili na sestanek, se vabilu ni nihče odzval.

BREZ DELOVNE VZGOJE

Delovna storilnost je osrednje vprašanje v vseh razvitih deželah sveta. Gotovo je, da jo pogojujejo razvite delovne navade proizvajalcev. Vsi vemo, da je treba naučiti človeka delati že v mladosti. Delo je učenje in delo je tudi tisto fizično naprežanje, ki usklajuje umsko s fizičnim delom. Kaj rado se dogaja, da predvsem pri srednješolski mladini radi zanemarjamo fizično delo. Posledice neuskajenega vzgojnega dela so lahko porazne. Zazibati se le v skrajno intelektualno smer in se v njej uspravati, še ne pomeni, da smo naši družbi dali človeka, ki pozna delo in ga tudi ceni. In če ga ne, potem ne ceni tudi prispevka skromnega vratarja, rudarja, cestarja in drugih.

Se bolj porazne so ugotovitve nekaterih vodilnih delavcev, ki sprejemajo mlade inženirje in tehnike na delo. Ob njih se prepogosto kaže zelo simplifikirana miselnost, da so študirali predvsem zato, da bodo delovni proces vodili, nikakor pa v njem sodelovali.

Ali drugače: ustvarjamo inteligenco, ki je izgubila realen stik z neposrednim proizvajalcem. Se hujši so primeri, ko tak teoretično nabit mladenič z zaničevalnim pogledom osvrkne delavca, ki mu ob težkem vsakodnevnem delu lije pot s čela. Prav gotovo si mladi intelektualci niso sami krivi, če tako gledajo na probleme neposredne proizvodnje. Kriv je ves dolgotrajni vzgojno-izobraževalni sistem, ki v svoje hotenje

ni vključeval fizičnega dela. Kako bi sicer neki agronom, ki je prišel kot novinec na neko večjo posestvo, skomignil z rameni, ko mu je delovodja svetoval, da bo treba delo zgrabit v roke. In nič hujšega ni bilo kot nasvet, da bo treba na sončen sobotni dan prav tako delati, ker so vremenske razmere ugodne.

Ko tako razmišljamo, kako bi v prihodnje bolje reševali te probleme, se vsiljujeta dve osrednji misli.

Kljub že neštokrat ponovljenim izjavam, kako o fizičnem delu na srednje in visokošolske razmišljajo v nekaterih drugih državah sveta, še do danes nismo dosti ukrepali. Svetla izjema so le delovne brigade, ki pa so zopet le na prostovoljni osnovi posameznikov. Kljub kitajskemu zidu bi le veljalo omeniti njihovo tezo o vzgoji kitajske delovne inteligence. Vsak srednješolec, ki se hoče vpisati na višjo ali visoko šolo, mora predhodno opraviti vsaj šestmesečno delovno prakso. Ali bi kaj podobnega pri nas ne bilo izvedljivo? Saj vendar ne prestando razmišljamo o tem, kakšna naj bi bila naša delovna inteligenca! S prenekaterim starejšim in izkušenim človekom, intelektualcem, sem se o zadevi pogovarjal in ni ga bilo, ki bi odgovoril na predlog negativno. V naši družbeni skupnosti bi res ne smelo biti nikogar, ki bi ne okusil trdega vsakodnevnega kruha delavca, preden bi odšel na univerzo. Ne samo delovna navada, tudi odnos do delavca bi se verjetno spreminjal! In če govorimo o humanosti, je misel prav gotovo pomembna. Naslednja stopnička, ki bi prav tako brusila mišljenje in človečnost mladega intelektualca, je prva zaposlitev. Skoraj nepojmljivo je, da diplomiranemu ekonomistu takoj ponudimo vodilno mesto v proizvodnji. Učitelj ne more biti že prvo leto službovanja ravnatelj in ne zdravnik primarij. Vsem manjkajo delovne izkušnje. Pri nas tega ne upoštevamo dovolj ali skoraj nič.

Dragocena za mladega človeka je prva delovna praksa, prvi žulji, prva dragocena spoznanja, da je v kruhu znoj in so žulji. Se pomembnejša je druga faza delovne prakse. Pri nas jo označujemo z besedo pripravnik. Navadno traja dve leti. Najprej mora mladec proizvodni pro-

Ljubljanska NAMA odgovarja

Na odborniško vprašanje tov. ing. Kljun Franja glede slabe založenosti blaga v naši veleblagovnici v Velenju, v primerjavi z založenostjo v Ljubljani, vam dajemo naslednji odgovor:

Nikakor se ne moremo strinjati z mnenjem tovariša ing. Kljuna, da bi bili v Velenju slabše založeni. Celotni blagovni sortiment je v Velenju celo večji kot v drugih naših blagovnicah, saj smo uvedli predvsem v tehnični stroki številne nove artikle, ki jih do odprtja velenjske veleblagovnice

sploh nismo imeli v prodajnem programu (barve, orodje, instalacijski material ipd.). Ves ostali blagovni sortiment — tehnično, tekstilno in prehrabeno blago pa je v celoti identičen v vseh blagovnicah našega podjetja, tako po artiklih, kot prodajnih cenah, kar je tudi osnovni dolgoročni princip naše prodajne politike. V ilustracijo tega naj navedemo, kolikšen promet in kolikšne zaloge je imela veleblagovnica v Velenju nasproti celotnemu podjetju:

Obdobje	% od prometa celot. pod.	% od vseh zalog
januar—marec 1973	13,5	12,7
januar—junij 1973	13,7	13,1
januar—september 1973	13,9	14,5
januar—oktober 1973	13,7	13,9

Iz pregleda je razvidno, da so se gibale celotne zaloge in celotni promet v veleblagovnici v Velenju trajno v enakomernem medsebojnem razmerju.

Res pa je, da je prihajalo v letošnjem letu do številnih oscilacij v prodaji in nabavi blaga. Tako je bilo znano pomanjkanje mesa, sladkorja, olja in čokolade pri prehrani, bombažnih izdelkov pri večji poletni sezoni, raznih peči v jesenski sezoni in podobno. V kar največji meri smo se trudili, da bi take izpade kakorkoli nadoknadili in primerno založili tržišče. Pri tem smo predvsem vse kritično blago distribuirali glede na obseg prometa enakomerno vsem blagovnicam. Tovariš ing. Kljun žal v svojem odborniškem vprašanju ni navedel, kdaj in katero blago je bilo slabše založeno v Veleblagovnici v Velenju, da bi lahko ugotovili, ali je bil tak iz-

pad objektivno pogojen s tržno situacijo, ali pa gre za krivdo naših delavcev.

Glede na izredno dobre poslovne odnose, ki jih imamo s številnimi najpomembnejšimi dobavitelji, lahko mirno trdimo, da takrat, kadar ni bilo blaga na tržišču, ga verjetno ni imela v prodaji prej naša konkurenca, kot pa mi, in zato je bil pritisk na naše prodajalne toliko večji. Naj tu mimo grede omenimo samo prodajo mesa, kjer je naše podjetje zavestno oskrbovalo tržišče (in to tudi v veliki meri velenjsko), kljub negativni razliki v ceni.

Dovolite, da prikažemo še gibanje prometa v letu 1972 in 1973. Če ne bi bili primerno založeni in to tudi v kritičnih tržnih situacijah, se ne bi mogli pohvaliti z naslednjimi številkami v doseženem prometu v veleblagovnici Velenje:

Obdobje	Leto 1972	Leto 1973	Indeks
januar—marec	11.067.067	15.689.168	142
januar—junij	22.439.689	34.167.190	152
januar—september	36.428.894	52.040.018	143
januar—december	57.119.873	—	—

ces temeljito spoznati in šele potem ga bo lahko z vso intelektualno silo usmerjal. Pa še nekaj! Verjemite mi, da intelektualec, prekaljen v nekajletnem trdem delu, ne bo držal rok križem, ko bodo ostali, »manj vredni«, podrejeni delali. Torej tudi humanost bo dobivala popolnejšo podobo v naši družbi.

Kakorkoli že poskušamo obračati misli, se vedno ponovno vračamo k prvemu stavku, k delovni storilnosti. Od nje je odvisno naše celotno življenje. Zato bi morala biti vsa naša vzgojna prizadevanja usmerjena v bolj dosledno obravnavanje delovne vzgoje mladih intelektualcev. Prav gotovo pa bo potrebno, da za kompleksnejši in enotnejši vsestranski razvoj učečih se nekaterih predlogov tudi zakonsko utrdimo. Seveda le, če resnično želimo imeti v državi delavcev inteligenco, ki delo spoštuje!

V. S.

Generalni direktor
AVGUST JEREB



Pevci na občnem zboru

Silvestrova
noč ob
orglah



vila **herberstein**
vabi na prijetno silvestrovanje

Koncertna in plesna glasba.

Dva novoletna menija po izbiri.

Jedila po polnoči.

Rezervacije in novoletni meniji so že v prodaji v recepciji Vile. Cena samo 230,00 din.

Informacije dobite po telefonu 85-363.

Steklarsko podjetje „Steklar“,
CELJE s poslovno enoto
v Velenju, Celjska cesta 32

Nudimo vam vse vrste steklarskih
uslug ter želimo srečno Novo leto 1974

SODELOVANJE S ŠESTIMI MESTI V EVROPI



Med udeleženci posveta sta bila iz Velenja **ELFRIDA AMBROŽIČ** in **MARIJAN MARINŠEK**

UDINE v Furlaniji so 23. in 24. novembra povabile na tradicionalno letno posvetovanje predstavnike mest in mladinskih organizacij iz sedmih evropskih mest, ki medsebojno sodelujejo na kulturnem in športnem področju ter z vlakoletno izmenjavo mladinskih delegacij.

S tem, ko je mladina iz Velenja navezala prve stike z mladino iz Esslingena v Zahodni Nemčiji, je zaorala ledino za širše sodelovanje med obema mesti. V letošnji jeseni, ko je naš gimnazijski pevski zbor gostoval v Esslingenu, je to prijazno in gostoljubno mesto, ki razpreda niti prijateljstva po vsej Evropi, razširilo krog svojega partnerstva tudi na mesto Velenje.

Do sestanka v Udinah pravzaprav nismo vedeli, da vsa partnerska mesta Esslingena **vztrajno in načrtno** tudi medsebojno sodelujejo. Predstavniki vseh teh mest so v Udinah s pristranskimi besedami pozdravili sodelovanje z mestom Velenje in tako bo imela naša mladina odslej več različnih možnosti izmenjave in sodelovanja razen z mestom Esslingenom še z Viennom iz Francije, Schiedamom iz Nizozemske,

Norrshöpingom iz Švedske ter z mestom Udine v Italiji. Esslingen je doslej sodeloval tudi z angleškim mestom Neath v bližini Londona, vendar se predstavniki tega mesta letošnjega posvetovanja v Udinah niso udeležili.

Namen posvetovanja je bil dvojen: sestaviti program izmenjav med partnerskimi mesti za leto 1974 ter na podlagi analize lanskoletnega sodelovanja sprejeti določene sklepe za organizacijo dela v prihodnje.

Velenjčani smo, z ozirom na svoje možnosti, sprejeli izmenjavo dveh 10-članskih mladinskih organizacij in sicer z mestom Schiedamom na Nizozemskem in Viennom iz Francije. Obe delegaciji bosta v našem mestu v gosteh od 29. junija do 13. julija 1974, to je, takoj v začetku počitnic, ko se naša mladina v glavnem še

zadržuje doma.

Od 13. julija do 27. julija 1974 pa bo delegacija naše mladine obiskala mesto Vienn v Franciji (30.000 prebivalcev v bližini mesta Lyona), kajti predstavniki tega mesta so izrazili na posvetovanju posebno željo, da bi mladina obeh mest navezala medsebojne prijateljske stike. Druga delegacija pa bo odpotovala istočasno v mesto Schiedam na Nizozemskem, od koder se je že lani naša delegacija vrnila z najlepšimi vtisi in spomini.

Nadalje so sprejeli povabilo mesta Esslingena na športno »olimpiado« med partnerskimi mesti, ki bo od 31. maja do 4. junija 1974 v Esslingenu in se ga bodo udeležili športniki različnih sekcij. Natančnejša navodila, pogoje sodelovanja in program srečanja bodo izdelali in sprejeli predstavniki vseh mest na sestanku v Esslingenu, januarja 1974.

Predstavniki mladinske organizacije mesta Udine želijo v maju 1974 izmenjati 50-člansko mladinsko delegacijo na eno ali dvodnevno obisku v Udinah, oziroma Velenju, predstav-

niki mesta Vienn pa so se posebej zanimali za našo folklorno skupino, ki bi jo prav tako radi sprejeli že v letu 1974.

Ob analizi dosedanjega sodelovanja je bil sprejet sklep, da bodo vsa mesta bolj kot doslej skrbela za to, da mladinska izmenjava ne bo nenačrtna, da ne bo imela nadih čistega turizma, temveč, da bo imela mladina poleg prijateljskega možnost spoznati tudi delo mladine v drugih državah, gospodarstvo gostiteljskega mesta, navade in običaje tujega naroda ter se tako naučila medsebojno ceniti in spoštovati.

Nadalje je bil sprejet sklep, da se krog partnerskih mest zaenkrat ne bo več širil, da pa bodo z vsemi močmi poglobljali sedanje medsebojno sodelovanje in kvaliteto dela ter utrjevali medsebojne vezi.

Srečanje v Udinah je pustilo v nas vtis, da vsa ta mesta resno in prijateljsko sodelujejo. Vsi po vrsti vedo, da razlike, ki nas ločujejo niso tako velike in tako pomembne, kot skupna želja, da bi v miru in prijateljstvu živeli drug ob drugem.

Omeniti moram, da so sodelovanje z Jugoslavijo sprejeli z navdušenjem in se s spoštovanjem izražali o našem tovarišu Titu.

Vodje delegacij so bili v glavnem podpredsedniki občin, zato je vsem udeležencem priredil sprejem župan mesta Udine. Velik del svojega pozdravnega govora je ob tej priliki namenil prijateljstvu med Italijo in Jugoslavijo ter pozdravil sodelovanje med

mestom Udine in Velenjem. Upamo, da bo mladina naše občine izkoristila priliko in na temeljih, ki smo jih preložili, gradila prijateljstvo med narodi, navezovala nove osebne stike z vrstniki iz drugih držav, doživljala ob tem veliko lepega in nepozabnega ter se obogatena z novimi spoznanji od povsod spet rada vračala v domače mesto.

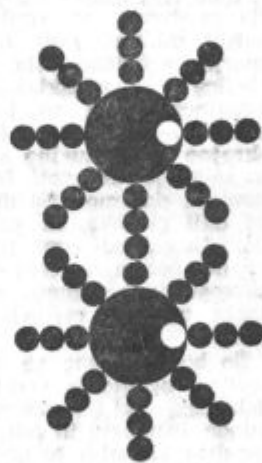
Elfrida Ambrožič

ČESTITKE JANKU OSOJNIKU



V teh dneh slavi 70. rojstni dan Janko Osojnik iz Soštanja. Janko je še vedno čil in zdrav, nekoliko ga daje le revna v zapestju zaradi česar je moral izpustiti nekaj vaj. Janko je namreč že od leta 1919 aktiven godbenik, polnih 46 let pa je član soštanjske delavske godbe ZARJA. Za njegovo dol-

goletno delo ga je občinska zveza kulturno-prosvetnih organizacij Velenje nagradila. Denarno nagrado v višini 1000 dinarjev so mu pred dnevi na domu izročili predsednik ZKPO Stane Zula, Jankov dirigent Silvo Tamše in Bojan Osojnik. Čestitkam se pridružujemo tudi mi.



hotel paka

Gostinsko podjetje PAKA Velenje

obvešča in priporoča

Obveščamo vas, da igra vsak dan v restavraciji JEZERO kvintet »OTO PESTNER« iz Celja. Poje Frenki.

VSAK TOREK JE RESTAVRACIJA »JEZERO« ZAPRTA (1. 10. do 30. 4.).

VABIMO VAS, DA OBIŠČETE RESTAVRACIJO »JEZERO«, KI JE OGREVANA.



Hladen veter je pihal v obraz, ko sem drobila korake mimo športnega igrišča v Soštanju, se vzpenjala po ozki vijugasti cesti proti griču na katerem sameva hiša. Na sredi poti sem obstala. V naročju gozdne jase ležita mala jezercica, posuta z zelenimi listi lokvanjev. Drevesa so veličastno odmetavala svoje poslednje

liste na vodno gladino in ta je hvaležno sprejemala zadnje jesenske darove. Človek, ki si je zgradil dom v tem božanskem okolju je znal ceniti lepoto narave in je prav gotovo dober človek, sem razmišljala. Nisem se zmotila. Riko Železnik je bil moj znanec po opisu sodelavcev, ko pa sva izmenjala nekaj besed, sva že bila prijatelja, ker Riko navdušil s svojo osebnostjo, s svojim znanjem in toplo besedo tako, da pozabiš na čas in težave. Kakor je bilo lahko z njim vzpostaviti kontakt, tako težko ga je bilo opisati. Težko mislim zato, ker je Riko tako vsestransko nadarjen človek, da nisem vedela s katere strani bi ga predstavila. Sicer pa prepuščam besedo njemu.

»Rodil sem se v Šentvidu nad Ljubljano. Bilo nas je pet otrok. Zelel sem postati igralec in bil eno leto na igralški akademiji. Oče je bil železničar in želel, da to postanem tudi jaz. Solanje je bilo predrago, zato sem se moral preusmeriti v nov poklic in postal železniški tehnik. Služba mi je

ugajala v toliko, ker sem imel veliko želja spoznati svet in se naučiti čim več, to pa mi je bilo pri železnici omogočeno, ker sem imel kot njihov uslužbenec pravico do enega brezplačnega potovanja na leto v tuje države. Že leta 1933 sem hotel potovati v Budimpešto. V službi nas niso pustili, češ, da moramo težko priložni denar zapraviti doma. Želja je bila večja od

Riko Železnik

prepovedi, zato sem jo mahnil kar peš čez bližnjo mejo v avstrijsko Lipnico. Na srečo se je vse dobro končalo. Po vojni, ko sem si ustvaril družino in spravi otroke k poklicu, sem začel potovati načrtno. Najprej v Grčijo, kjer sem prvič videl Olimp in mislil, da poznam že vso grško zgodovino. Nato v Turčijo, na Ciper, Egipt, Indijo, Afriko. Tudi severne države sem prepotoval. Začel sem v Avstriji, sledile so Svica, Nemčija, Holandija, Švedska, Dan-

ska, Norveška, Francija... Oprostite tovariš Železnik, povejte mi državo v kateri še niste bili, sem ga prekinila. »V Španiji in Rusiji.« Kako sprejemajo ljudje naša potovanja? »Različno. V glavnem se začne in konča z vprašanji: Kje si bil? Se ti ljubi? Imaš toliko poguma? Imaš denar? Ljudje se premalo zanimajo za potovanja. Tudi potovati ne znajo vsi.

Res, da potujem poceni, ker si za vsak izlet napravim podoben načrt, da je potovanje smiselno in učinkovito. Živim asketsko. Vsa potovanja in načrte začnem uresničevati že zgodaj zjutraj, da mi za ogleđ znamenitosti, predvsem za običaje ljudi, ostane dovolj časa. Skromno jem in skrbitim z najrazličnejšimi športi za telesno kondicijo. Na potovanjih tudi ne pijem in ne kadim. Lansko leto sem prevozil z mopedom v 33-dneh vso jadransko

obalo in otoke, na kate-tere je vozil trajekt.«

Kateri dogodek vam je ostal iz potovanja najbolj v spominu?

»V Messinskem prelivu, kjer imajo običaj, da turist spravi v steklenico cigarete in pismo, ter jo vrže v vodo. Ribiči, ki čakajo v čolnih, zberejo te steklenice, vzamejo cigarete, pismo pa oddajo na pošto.«

Tudi na krožnem potovanju z ladjo, ki je trajalo 56 dni je Riko Železnik imel srečo. Ko so iz Lizbone nadaljevali pot po Temzi v London, so pristaniški delavci ravno štrajkali in tako so živeli 14 dni na račun Jugolinije. Takrat je spoznal London bolj kot pa pozna, recimo Zagreb.

Kateša država vam je najbolj všeč in katera mentaliteta naroda?

»Vsako potovanje v države primerjam in vedno znova ugotavljam, da tako lepo kot je pri nas, ni nikjer na svetu. Raznolikost, členovitost, vegetacija in struktura pokrajin, je edinstvena v Jugoslaviji. Najbolj všeč pa mi je do-

stojanstvo indijskega človeka. Kljub strašni bedi, lakoti, ki jo doživljajo iz dneva v dan, so ostali ponosni in imajo do sočloveka pravi odnos.«

Kakšne načrte še imate?

»Odpotoval bom na Korziko in Sardinijo. Sedaj v zimsko-jesenskem času pa hodim dvakrat tedensko v telovadnico, se udeležujem taborniških srečanj in hodim redno na izlete, ki jih organizira planinsko društvo Velenje. Tudi nogomet igram še za rekreacijo in pozimi priložnostno smučam.«

Dan se je prevesil že pozno v noč, ko sem se poslovila od tovariša Železnika v želji, da to ni zadnje srečanje in še potem dolgo razmišljala, koliko neki ima znanec — prijatelj, ker je tak svetovljan.

Liza

NAŠ ZNANEC

ŠPORTNA TEKMOVANJA OB JUBILEJU

Visoko obletnico obstoja tovarne poljedelskega orodja in livarne Gorenje-Muta v Muti ob Dravi so počastili tudi športniki s številnimi tekmovanji. Največ pozornosti so posvetili mednarodnem turnirju v lokostrelstvu, ki je bil 14. oktobra 1973. Lokostrelci iz treh držav so na idilični gozdni jasi v Dobravi pri Muti tega dne opravili eno kolo FITA-kroga in dosegli odlične rezultate. Tekmovanje je pripravil taboriški odred iz Mute.

Nato so delavci tovarne Gorenje-Muta pomerili svoje moči v malem nogometu, odbojki, streljanju z značno puško in šahu. Ta tekmovanja so potekala v oktobru in novembru. V okviru teh tekmovanj so na Muti odprli novo strelišče za značno puško in šahovsko sobo.

Tekmovanja so zaključili v soboto, 17. novembra, ko so bile na Muti športne igre ob 400-letnici obstoja tovarne Gorenje-Muta. Osem delovnih kolektivov se je pomerilo v štirih športnih panogah. Največ uspeha so dosegli tekmovalci tovarne Gorenje Velenje, ki so zmagali v košarki in kegljanju, medtem ko so bili najboljši v šahu domačini, v namiznem tenisu pa so zmagali udeleženci iz Gornje Radgone. Ob zaključku teh iger je spregovoril direktor tovarne Gorenje-Muta Hrabro Sterdin. Opisal je zgodovinsko pot tovarne na Muti in prisotne seznanil z uspehi kolektiva v zadnjih letih. Nato je podelil posameznim zmagovalnim ekipam spominske pokale. Vsi tekmovalci so prejeli spominske diplome, ki so jih izdelali ob 400-letnici tovarne na Muti.

Rezultati:
LOKOSTRELSTVO:
Moški (144 streljav na razdalje 90, 70, 50 in 30 m) 1. Narath (L.K. Maribor) 1137 krogov, 2. Höbarth (BSC Union Wien, Avstrija) 1133 krogov, 3. Dornik (CAD Unione Gorizia, Italija) 1130 krogov ... 26. Dobnik (L.K. Muta) 618, (29 tekmovalcev).

EKIPNO: 1. Lokostrelski klub Maribor 3185 (nov državni e-

kipni rekord), 2. BSC UNION WIEN (Avstrija) 3172, 3. Lokostrelski klub pri OB P. Muta 1717 krogov.

ZENSKE: (144 streljav, razdalje 70, 60, 50 in 30 metrov) 1. Schulze (BSC Schönbrunn Wien, Avstrija) 1123 (druga zlatna značka FITA), 2. Friel (BSC Union W. Avstrija) 1089 krogov, itd.

MLADINCI: (razdalje 70, 60, 50 in 30 m, po 36 streljav): 1. Schulze (BSC Schönbrunn, Avstrija) 1124 krogov, 2. Petek (L.K. Maribor) 801 krog.

SPORTNE IGRE

(17. november 1973)

KOŠARKA: 1. Gorenje Velenje 4 točke, 2. Gorenje Muta 2 točki, 3. Gorenje Fecro, Slovenj Gradec 0 točk. (Posamezniki izidili: Velenje: Muta 55:51, Velenje: Fecro 56:38, Muta: Fecro 86:32).

NAMIZNI TENIS: 1. Gorenje Elrad, Gornja Radgona 15 točk, 2. Gorenje Velenje 14 točk, 3. Gorenje Muta 8 točk, 4. Uprava SO Radlje 3 točke.

Najboljši posameznik: — Alojz Hojnik iz G. Radgone.

KEGLJANJE: 1. Gorenje Velenje 1278 kegljev, 2. Gradbeno podjetje, Radlje 1181, 3. Gorenje Fecro, Slovenj Gradec 1121, 4. »Stroj« Radlje 1120, 5. Gorenje Muta 1095, 6. Gorenje Lesna, Šoštanj 1077 kegljev.

Najboljši posamezniki: 1. Tamše (Gorenje Velenje) 236, 2. Križovnik 229, 3. Kovačič 222 (vsi Gorenje Velenje), 4. Praper (Gorenje Muta) 213, itd.

SAH: 11. Gorenje Muta 9 točk, 2. Gorenje Velenje 8 točk, 3. Gorenje Fecro 5 točk, 4. Gorenje Elrad 1 točka.

Posamezniki: (po deskah) 1. Jakopič (Muta) 3 točke, 2. Goršek (Velenje) 3 točke, Juvančič (Muta) 2 točki, itd.

USPEŠNOST POSAMEZNIH KOLEKTIVOV: 1. Gorenje Velenje (15 točk), 2. Gorenje Muta (10 točk), 3. Gorenje Fecro, Slovenj Gradec (7 točk), 4. Gorenje Elrad, Gornja Radgona (5 točk), 5. Gradbeno podjetje Radlje (5 točk), 6. Stroj, Radlje 3 točke, 7. Gorenje Lesna, Šoštanj in 8. Uprava Skupščine občine Radlje (po 1 točko).

Ustanovili košarkarski klub Velenje

V Velenju je bil oktobra ustanovni zbor samostojnega košarkarskega kluba, ki se odslej naprej imenuje Košarkarski klub Velenje. Na sestanku, ki se ga je udeležilo dvajset članov, so zelo kritično spregovorili o preteklem delu, ki ni bilo najuspešnejše zaradi velikih finančnih težav. Če ne bi bilo nekaterih posameznikov, ki so zalagali denar za vožnje, bi klub razpadel že pred dvema letoma. Kako je životartil klub, kaže že samo to, da so igralci imeli na voljo praktično le po en dres, trenirali so v svoji opremi, na voljo pa so imeli tudi samo eno žogo, ki je ustrezala predpisom.

Košarkarji „Elektre“ na Madžarskem

V prazničnih dneh so košarkarji šoštanske Elektre gostovali na Madžarskem. Pomerili so se v prijateljskem srečanju z reprezentanco univerze v Keckeliju in zmagali po odlični igri z rezultatom 111 : 71. Domačini so igrali v zelo dobri postavi, saj univerza v omenjenem kraju združuje vse študente agronomije na Madžarskem. Koše za Elektro so dosegli: Jerič 26, Dobovičnik 26, Koren 14, Kristan 14, Petek 13, Furst 10, Holesček 2, Cverlin 2 in Štepec 4.

DOPISUJTE IN OGLAŠUJTE

Največji uspeh je klub dosegel pred dvema letoma, ko je tekmoval v drugi slovenski ligi — vzhod. Vendar v tej ligi velenjski košarkarji niso dolgo igrali. Ker niso imeli niti toliko denarja, da bi plačali kavcijo za tekmovanje, so izstopili iz druge slovenske košarkarske lige ter nadaljevali tekmovanje v medobčinski ligi s sedežem v Žalcu, kjer so ob koncu letošnje tekmovalne sezone pristali na 4. mestu.

Na ustanovnem sestanku Košarkarskega kluba Velenje so sprejeli tudi statut kluba, se pogovorili o delu za prihodnje, poleg tega pa so izvolili tudi 11-članski odbor (predsednik Ciril Piliš) 7-člansko tehnično komisijo (predsednik Slavko Novak), 3-člansko disciplinsko komisijo (predsednik Jaroslav Špička) ter 3-članski nadzorni odbor.

Velenjske košarkarje bo treniral Anton De Costa, klub pa si bo prizadeval pritegniti k sodelovanju čimveč učiteljev telovadbe iz osnovnih šol, da bi čim več pionirjev in mladincev pritegnil v svoje vrste. Še posebej pa so na ustanovnem sestanku poudarili, da bodo veliko pozornost posvetili tudi sodelovanju s šoštansko Elektro.

KINO

REDNI KINO VELENJE

• Petek, 14. 12. ob 17.30, sobota 15. 12. in nedelja 16. 12. ob 17.30 in 19.30, ameriški avanturistični film **HEROJI JUKE**.

Režija: Jean Nigulesco. Igrajo: Stuart Withman, Elke Sommer, Curt Jurgens.

• Torek, 18. 12. ob 17.30 in 19.30, francoski barvni film **SUM NA SRCU**.

Režija: Louis Malle. Igrajo: Daniel Gelin, Marc Winocourt, Fabien Ferroux.

• Sreda, 19. 12. in četrtek, 20. 12. ob 17.30 in 19.30, italijanski barvni film **ZLOČINSKE SANJE**.

Režija: Luigi Fulci. Igrajo: Florinda Bolcan, Stanly Becker, Jean Sorell.

• Petek, 21. 12. ob 17.30; sobota 22. 12. in nedelja, 23. 12. ob 17.30 in 19.30, ameriški barvni western **SARTANA, DOLARJI IN FRATER**.

Režija: Sergio Berganzelli. Igrajo: Peter Lee Lawrence, Helga Line.

• Torek, 25. 12. ob 17.30 in 19.30, jugoslovansko-italij. barvni vojni film **TRI URE DO ZMAGE**.

Režija: Juliano Montaldo. Igrajo: Franco Nero, Richard Johnson, Helmut Schneider, Relja Bašič.

• Sreda, 26. 12. in četrtek, 27. 12. ob 17.30 in 19.30, italijanski barvni western **TUJEC IMENOVAN POKOPALIŠČE**. Režija: Anthony Ascot. Igrajo: Johnny Garko, William Berger, Christopher Gittel.

• Petek, 28. 12. ob 17.30, italijansko-španski barvni pustolovski film **KOMPANJEROSI**. Režija: Sergio Corbucci. Igrajo: Franco Nero, Thomas Milian, Jack Palance.

KINOGLADALISCE VELENJE

• Ponedeljek, 24. 12. ob 20. uri, jugoslovansko-italij. barvni vojni film **TRI URE DO ZMAGE**. Režija: Juliano Montaldo. Igrajo: Franco Nero, Richard Johnson, Helmut Schneider, Relja Bašič.

Občina Velenje — Sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč, razpisuje po 9., 10., 11. in 12. čl. Zakona o urejanju in oddajanju stavbnih zemljišč (Uradni list SRS, št. 42-66 in 20/71) ter po 4., 5., 6., 7. in 8. čl. Zakona o urejanju in oddajanju stavbnih zemljišč (Skupščinski Saleški rudar št. 2/71, 4/71, 1/72 in 8/72)

javni natečaj

za oddajo stavbnega zemljišča za gradnjo skladišč v Industrijski coni II Velenje

1. Predmet prodaje je stavbno zemljišče za gradnjo skladišč na zemljišču parc. št. 1654/7 del. 1654/2 del. 1654/3 del. 1648/2 del. 1649, 1653, 3517/2 del. 1650, 1651, 1652 k.o. Velenje v skupni zmeri 6500 m².

2. Z gradnjo skladišč je treba pričeti najkasneje v 6 mesecih, končana pa morajo biti najkasneje v 2 letih po dodelitvi zemljišča, sicer investitor izgubi pravico uporabe na dodeljenem zemljišču.

3. Izključna cena zemljišča kot odškodnina za pravico uporabe znaša 35,00 din za m² stavbne parcele odnošno 227.500 din za celotno zemljišče.

4. Stroški komunalne ureditve (priprava in oprema) znašajo 125,00 din za m² stavbne parcele in znašajo za celotno površino 812.500 din.

5. Znesek pod točko 3 tega razpisa je treba poravnati v roku treh dni od dneva pravnomočnosti odločbe o dodelitvi zemljišča v uporabo, znesek pod točko 4 pa v roku 10 dni od dneva pravnomočnosti odločbe o dodelitvi stavbnega zemljišča.

6. Varščina, ki jo mora poravnati ponudnik najmanj en dan pred odpiranjem ponudb, znaša 40.000 din. Ponudnik se lahko udeleži natečaja le, če predloži potrdilo o vplačilu varščine, ki jo je dolžan nakazati na Sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč SO Velenje št. rač. 5750-652-28073 z oznako da je depozit.

Varščina zapade v korist sklada, če ponudnik odstopi od ponudbe potem, ko je že uspel na natečaju.

Udeležencu, ki na natečaju uspe, se varščina obračuna pri plačilu zneska iz točke 3 tega razpisa, ostalim pa se vrne.

V ceni zemljišča so že zajete vse davčnine, ki so v zvezi s prenosom pravice uporabe na dodeljenem zemljišču.

7. Komunalni strošek zajema celotno sekundarno komunalno opremo razen toplovloda ter prestavitve obstoječih daljnovodov visoke napetosti.

8. Pismene ponudbe morajo vsebovati ponudnikov natančen naslov, rok za začetek in končanje gradbenih objektov, ponujeno ceno in način plačila, ponudnikov podpis ter priloženo potrdilo o vplačilu varščine.

9. Ugodnejši ponudnik je tisti, ki ponudi:

a) višjo ponudbeno ceno za m² zemljišča, ki mora biti brezpogojno ter povsem določena, ne pa alternativna;

b) krajši rok za končanje gradnje.

V primeru dveh enakih ponudb ima prednost tista, ki je prej prispela.

10. Ponudba mora prispeti v zaprti ovojnici najkasneje do vključno 3. 1. 1974 do 14. ure na naslov: **SKLAD ZA UREJANJE IN ODDAJANJE STAVBNIH ZEMLJIŠČ SO VELENJE: JAVNI NATEČAJ ZA GRADNJO SKLADIŠČ**.

11. Odpiranje ponudb, kjer lahko prisostvujejo tudi ponudniki, bo v petek, dne 4. 1. 1974 ob 8. uri v upravni zgradbi SO Velenje, soba št. 9.

12. Stroški licitacijskega postopka znašajo 2.400 din. Stevilka: 464-13/73-4 Datum: 14. 12. 1973



GIP GRADIS LJUBLJANA

TOZD gradbena enota Celje
CELJE

DEJAVNOST

- gradnja industrijskih, vodosilnih, prometnih, visokih, luških in nizkih zgradb
- izdelovanje in prodaja raznih vrst betona, pridobivanje in separiranje gramoza
- prodaja stanovanjskih, poslovnih in drugih stavb, objektov in stanovanj,

Poslovnim prijateljem in delovnim ljudem želimo srečno Novo leto!

PRIPOROČAMO VAM FILM:

Tujec imenovan Pokopališče

Režija: Anthony Ascot.

Igrajo: Johnny Garko, William Berger, Christopher Gittel.

Ze nekaj let nas Italijanski westerni navdušujejo s svojim strnjanim dejanjem in dinamiko. Tem filmom je skupna tudi neka posebna otožnost prostrane romantike. Tudi tokrat nastopajo dobri in slabi, osamljeni profesionalni revolveraši, ki jih nam neznan dogodek iz preteklosti vedno znova silijo po svetu; nemočni, ki jih je treba ščititi, in hudobni, ki jih je treba premagati. Ko se stvari uredijo, ostane junak spet sam in odhaja neznan kam. V to tradicionalno uspešno shemo pa ta film vnaša nekatere novosti, predvsem humor, ironijo in rekli bi lahko, celo satiro. Scenarist je v krvavo okolje Divjega zahoda postavil babico, ki zadene kaktusov cvet na sto metrov razdalje iz drvečega vlaka, dojenčka, ki namesto dude sosa naboj, dva fanta, ki iz principa hodita brez orožja in hočeta hudobno tolpo premagati zgolj z besedami, razumno logiko in kolektivno zavestjo. Film nam prikazuje tradicionalno dobro italijansko delo tega žanra, ki se z naštetimi novimi elementi uspešno izmika klišejskosti in prehaja že skoraj v ironiziranje samega sebe s hudomušnimi aluzijami.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi mojega dobrega in nadvse plemenitega moža

FRANCA HRAŠANA

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste ga obdarovali s cvetjem in ga spremljali do njegovega poslednjega doma. Posebno zahvalo za skrb in pomoč dr. Rebrniku ter za požrtvovalno in prijateljsko pomoč sestri Ani Bizjak.

Iskrena zahvala Srebrtovi in Sarugovi družini ter vsem, ki so pokojnemu možu in meni v najtežjih urah nesebično stali ob strani in lajšali nepopisno bolečino.

Hvala častiti duhovščini za svečan pogrebni obred. Posebno pa se zahvaljujem tudi tov. Kocu za občutene besede slovesa, pevcem iz Šoštanja in rudarski godbi iz Velenja. Neutolažljiva žena Ančka in ostalo sorodstvo.





V nekaterih glavah je še vedno preveč stare miselnosti in morda so le še preveč, čeprav podzavestno, pod vplivom že skoraj podedovanega povelja: »Ljubite in množite se med seboj!«
 Toda, saj ne živimo več v fevdalizmu ampak smo že nekaj stoletij naprej! Gradimo socialistično družbo in čas je, da se otresemo stare miselnosti. Samo v nekaj besedah se povrnimo v čas fevdalizma:

Veliko zemlje potrebuje veliko delovnih rok. Več je teh rok, več je pridelka. Več je pridelka, več se steka v shrambe posvetne in cerkvene gospode. Neukemu človeku pa je bilo kaj lahko zasužnjiti možgane z vero in tako so se iz strahu pred grehom rojevali otroci, vredni komaj malo več kot delovna živina.

Ali bi mi bili tudi še vedno radi tako neuki? Najbrž ne! Zato bi moralo biti na prvem mestu prosvetljevanje. Kdo in kdaj naj začne s splono vzgojo? Logično da starši takrat, ko začne otrok z vprašanji.

Prav tu pa pride sedaj do prvih zapletov. Napredni starši storijo tako kot je treba. Otroku prav vse razložijo v primerni obliki. Starši obremenjeni s staro miselnostjo pa otroka grobo zavrnejo. In že smo na poti h kasnejši katastrofi, če tak otrok tudi v šoli ne dobi primerne pojasnila v šoli. Na žalost pa se tudi v sicer zelo redkih šolah temu problemu radi izognejo, ga preletijo ali kakorkoli že.

Poznam primere, ko mati hčeri o spolnosti ni dala prav nobenega pouka — češ, to je grdo — in že prva menstruacija je dekletu šokirala in ji pustila trajen kompleks. Kasneje pa je takšno dekletu hitro nasledilo leporečnemu moškemu in ostala noseča. Tako imamo sedaj v očeh primitivcev največjo »pokvarjenko«. Kdo sedaj nosi krivdo za tega dekleta? — bolnika!
 Kdo je odgovoren (ali pa je morda ta beseda za nas pretežka?)?

— Nevednost je bolezen; če se je zaveš, si že na poti ozdravljenja. — (arabski pregovor)

Omenjene bolezni se je naša družba zavedla in krepko zaorala ledino spolnega prosvetljevanja in močno liberalizirala splav. Vsi vemo, da je pojav splava splošen in že od nekdaj prisoten. Ze v stari Jugoslaviji so ugotavljali veliko število splavov, ki so bili v glavnem vsi tajni, kar je imelo zaradi nestrokovnosti za posledico visoko smrtnost žena. Vendar se takrat ta problem ni uredil v prid življenju in zdravju žena.

Leta 1952 pa je bila prva uredba o postopku za dovoljeno odpravo plodu pod določenimi pogoji. Skoraj istočasno pa se je začelo gibanje, ki je skušalo zajeti problem širše in sicer v obliki gibanja za načrtovanje družine.

Pravico svobode od nezazelenosti je za peto človekovo svobodo razglasila tudi Organizacija združenih narodov v posebni deklaraciji.

Leta 1955 so bile v Sloveniji ustanovljene prve posvetovalnice za kontracepcijo.

Leta 1963 se je v razpravah ob spremembi Ustave načelo tudi vprašanje oblikovanja zakonodaje s področja splava. Razprava, ki se je ob tem načela je pokazala, da je gibanje za načrtovanje družine tako široka dejavnost, da jo je nemogoče zajeti s predpisi saj vključuje predvsem vzgojnoizobraževalno in zdravstvenoprosvedno dejavnost in tudi obveznosti družbene skupnosti zagotoviti staršem pogoje za uresničevanje možnosti, da sami odločajo o številu otrok in o presledkih med porodi.

— Večkrat ravna krivično ne le, kdor kaj stori, ampak tudi, kdor kaj opusti. (Mark Avrelj — A. Sovré)

Če se v ilustraciji nekoliko ozremo po številkah potem lahko vidimo, da je število splavov v Sloveniji od leta 1955 do 1963 močno naraščalo od leta 1963 dalje pa počasi, vendar zanesljivo upada.

Zelo zgovoren je podatek, da je bilo leta 1955 registriranih 5451 splavov, med temi pa je bilo komaj 441 dovoljenih. Izraženo v razmerju dovoljenih in nedovoljenih (kriminalnih) splavov bi to izgledalo takole:

Spočetje otroka še ne pomeni njegovega rojstva

Ob novem Zakonu o prekinitvi nosečnosti in resoluciji o načrtovanju družine, ki sta bila obravnavana na 34. seji izvršnega sveta skupščine SR Slovenije dne 16. junija 1973 se morajo tudi v nas samih utrditi misli, kako, v koliki meri in kdo je prvobitno odgovoren za ohranitev in zdravo ras! našega rodu, naše družine, našega otroka.

Leto	Dovoljeni	Nedovoljeni
1955	8 ‰	92 ‰
1964	62 ‰	38 ‰
1969	69 ‰	31 ‰

V Sloveniji je doslej delovalo 14 komisij za prekinitve nosečnosti prve stopnje in šest komisij druge stopnje.

Med razlogi za prekinitve nosečnosti so na prvem mestu socialni razlogi. To pomeni, da gre za socialno-ekonomske, stanovanjske družinske probleme, za motene družine ali družine alkoholikov.

Razlogi za odklonitev prekinitve nosečnosti so predvsem povratništva, visoka nosečnost in pomanjkljive indikacije.

Med prosilkami je največ žena od 31 do 40 let. Skupina, ki res mora skrbeti pa

so mladoletnice stare do 15 let.

Iz tako na hitro navržnih števil, ki bi se dale še v marsičem dopolniti vidimo, da je splav še vedno precejšen problem vendar se stanje iz leta v leto sicer počasi toda stalno izboljšuje. Vedno več žena prihaja v dispanzerje in posvetovalnice. Vsako leto več žena uporablja sodobna in zanesljiva sredstva za preprečevanje nosečnosti.

Ob koncu pa si morda oglejmo kako pa je na našem domačem pragu.

Leta 1970 je z velenjskega področja komisija za prekinitve nosečnosti obravnavala 209 prošenj in splav odobrila 179 ženam. V primerjavi z rojstvi so prišli na pet rojstev trije splavi...

Največ prosilk za prekinitve nosečnosti je bilo sta-

rih od 26 do 30 let. Sledijo ji med 31 do 35 let. Mladoletnic je bilo zelo malo vendar dovolj, da se vprašamo: Ali je bilo res storjeno vse na področju spolne vzgoje doma in v šoli pa morda še kje?

Zaradi neprimerne stanovanjanja se je javilo skoraj toliko prosilk kot tistih, ki imajo stanovanjsko vprašanje urejeno.

Poročene žene so zastopane v največjem številu od teh pa največ tistih, ki že imajo po dva otroka.

Največ prosilk je nekvalificiranih delavk. V prvem mesecu nosečnosti se jih javi malo, največ jih je v drugem mesecu nosečnosti.

Na vprašanje, če so žene, ki so prišle na komisijo uporabljale kontracepcijska sredstva, da jih polovica tega nikoli ne uporablja.

Komisija za prekinitve nosečnosti je odobrila splav ženam iz različnih vzrokov. Naj jih naštejemo: slabe ekonomske razmere, neurejeno stanovanjsko vprašanje, več otrok, bolezen v družini, alkoholizem, neurejeni odnosi, osebni razlogi, mladoletništvo, medicinske indikacije, priletnost in drugi razlogi.

Mislím, da bodo člani komisije za prekinitve nosečnosti z novim zakonom imeli lažje delo in bodo z večjim razumevanjem gledali pred seboj ženo, ki brez kakršnegakoli razloga prav gotovo ne bi prišla pred arbitre, ki naj odločajo o njenem »grehu«. Te žene ne prosijo zase, zaradi sebe, ampak za nas vse, za očete, družino in družbo.

— Prvo je, da ne delaj ničesar v endan in brez namena; drugo, da ravnaj svoj smoter samo na korist skupnosti!

(Mark Avrelj — A. Sovré)

Liza Podpečan-Kuhar

mada

TWEED IN PLETENINE



Staša Gorenšek

Letošnjo zimo nas bo grel volneni tweed, ki je postal med vsemi materiali najbolj moderen in priljubljen. Grele pa nas bodo tudi praktične pletenine. Se najbolje bo, če oboje kar združimo.

Tako kombinacijo si lahko ogledate tudi na sliki. Jopič je dolg in ravno krojen, zanimivo pa ga pozivljajo pleteni rokavi in ovratnik. Hlače lahko zamenjate tudi s krilom, volnen puli pa bo pozimi kar dobrodošel.

POROKE

• Franc GRIL, električar iz Soštanja, Metleče št. 14, roj. 1953 in Ivanka JAN, roj. 1953, administratorka iz Soštanja, Matije Gubca 14
 • Janko SOVINČ, roj. 1950, gozdni delavec iz Zgornjega Razborja št. 25 in Fanika JELEN, roj. 1955, kmečka hči iz Sentvida pri Zavodnjah št. 16
 • Jože GRABNER, roj. 1946, priučen urar iz Zavodnjah št. 12 in Marija VOLER, roj. 1952, delavka iz Zgornjega Razborja št. 122
 • Jože PETROVIČ, roj. 1949, delavec iz Soštanja,

Cesta talecev št. 17 in Ana POCAJT, roj. 1953, delavka iz Soštanja, Cesta talecev št. 17
 • Stefan JAVORNIK, roj. 1952, rudar iz Topolšice št. 137 in Jovanka PERGOVNIK, roj. 1956, delavka iz Topolšice št. 137
 • Vinko TAJNIK, roj. 1949, rudar iz Raven št. 153 in Milka MEVC, roj. 1955, delavka iz Raven št. 127
 • Jožef VRČKOVNIK, roj. 1942, rudar iz Florjana pri Soštanju št. 27a in Danijela KOMPAN, roj. 1946, delavka iz Topolšice št. 19
 • Jožef ANDREJC, roj. 1951, šofer iz Vodriža št. 26 in Jožefa REDNAK, roj. 1955, delavka iz Raven št. 46a
 • Ivan IVANOS, roj. 1946, steklar iz Tržišča št. 4 in Zdenka ŠTEFANČIČ, roj.

1952, slaščičarka iz Paške vasi št. 8a
 • Stjepan KONČIČ, roj. 1947, mizar iz Velenja, Jenkova 1 in Janka HRIBERŠEK, roj. 1956, delavka iz Hrastovca št. 20
 • Franc REBERSAK, roj. 1941, uslužbenec iz Rečice ob Paki št. 24 in Nada IVOVIC, roj. 1952, ladjedelniški tehnik iz Prčanja št. 127
 • Stefan RUDOLF, roj. 1949, orodjar iz Pake pri Velenju št. 50 in Marjana VAJDE, roj. 1953, tehnični risar iz Pake pri Velenju št. 39b
 • Bojan OSOLNIK, roj. 1950, obratni električar iz Velenja, Prešernova 2 in Milena LORGER, roj. 1953, laboratorijski tehnik iz Velenja, Slandrova 28

• Savo MARKOVIČ, roj. 1953, delavec iz Velenja, Celjska 63 in Milica RADIČ, roj. 1954, kontrolorka iz Velenja, Celjska 63
 • Franc Hugo LEU, roj. 1952 iz Schaffhausa in Zdenka GIMPELJ, roj. 1949, delavka iz Velenja, Tomšičeva 4
 • Tomo BLAZON, roj. 1936, tesar iz Velenja, Koroska c. 25a in Alojzija GUMZEJ, roj. 1921, čistilka iz Velenja, Slandrova 8
 • Milan RAZPOTNIK, roj. 1948, rudarski tehnik iz Bevc št. 12 in Marija PODBREŽNIK, roj. 1947, ekonomski tehnik iz Bevc št. 6
 • Ivan PETRE, roj. 1947, monter iz Velenja, Stanetova c. 55 in Jožica HLEB, roj. 1952, prodajalka iz Družmirja št. 90